

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620204461
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620204461.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: J. B. B..T..Y., B. B. V. XX, A., J.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés - advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanej: J. Š., N.. XX.XX.XXXX, C. A. B. XX/XX, XXX XX X., právne zastúpenej Mgr. Marcelom Kandrikom, advokát so sídlom Grešova 7, 080 01 Prešov, o zaplatenie 1.255,24 Eur s prísľ., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.09.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 1.255,24 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.255,24 EUR od 30.01.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná uzatvorila so žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom dňa 17.02.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX/XXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/prid.autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 2.500,-- Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 77,97 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.678,20 Eur. Do dňa spísania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3.274,74 Eur. Citujúc §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle uvedeného ustanovenia dňa 28.11.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní a súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, a tak žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a 19.01.2018 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 24.01.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dňa spísania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania

žaloby predstavuje sumu 1.255,24 Eur. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 8.2 zmluvných podmienok. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ si v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 4.529,98 EUR /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu istiny tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, teda : 46 (Počet splátok) x 77,97 EUR (Výška splátky)=3.586,62 EUR (Suma splátok)+ 943,36 EUR (Suma po zosplatnení) = 4.529,98 EUR (Spolu Istina). Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 3.274,74 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0,-- Eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania žaloby tvorí: 4.529,98 EUR (Istina) +0,-- Eur (Náklady na vymáhanie) - 3.274,74 Eur (Prijaté úhrady) = 1.255,24 Eur (Žalovaná suma).

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným vyjadrením zo dňa 19.02.2020 doručeným súdu toho istého dňa, v ktorom namietala, že v zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj, vyžadovaný § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Napriek tomu, že v zmluve je uvedený počet splátok 60 a konečný termín splatnosti 02/2019, tak tento spôsob určenia konečnej splatnosti úveru podľa žalovanej nie je dostačujúci. Podľa nej v prípade konkrétneho údaja o konečnej splatnosti úveru nestačí len všeobecná formulácia 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Ďalej namietala, že v zmluve absentujú aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o hotovostnom úvere.

4. Tiež namietala, že žalobca ako veriteľ konal aj v rozpore s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 2129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru a preto mu neprináleží právo na zosplatnenie úveru podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Právny predchodca veriteľa vôbec neoveril výšku mzdy žalovanej. Údaj o zárobku X.XXX,- € je hrubo nepravdivý. Žalovaná navyše v danom čase mala aj iné záväzky plynúce zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch. Mzda žalovanej sa v danom období pohybovala na úrovni XXX,- €. P. XXX,- €. V rámci procesom kontraktácie predmetnej zmluvy obchodný zástupca žalobcu vôbec nezistoval iné príjmy, náklady na domácnosť, iné výdavky žalovanej, počet nezaopatrených osôb a pod.. V tejto súvislosti citovala čl. 8 ods. 1 a bod 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), z ktorého podľa nej vyplývalo, že ak by sa sankcia spočívajúca v zániku nároku na úroky (v dôsledku porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa -poznámka súdu) oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu. Vzhľadom na vyššie uvedené nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 ZoSÚ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Faktom pri tom zostáva, že pôvodný veriteľ sa o žiadne informácie týkajúce sa dlžníka nezaujímal. Uspokojil sa s uvedením statusu dlžníka ako zamestnanca s príjmom X.XXX,- €, bez akéhokoľvek

ďalšieho preverovania, čo zjavne nebola pravda a bolo to ľahko zistiteľné. Žalovaná nikdy neuviedla zástupcovi žalobcu údaj o svojej mzde. Veriteľ sa nezaujímal o iné úvery žalovanej, alebo o skutočnosť, či sú voči nemu vedené exekučné konania. Povinnosť dlžníka uviesť na požiadanie veriteľa podrobné informácie, však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

5. Žalovaná ďalej poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z. a v tejto súvislosti odkazujúc na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove namietala absenciu rozčlenenia výšky, počtu a termínov splátok na časť zodpovedajúcu istine, úrokom a iným poplatkom. V tejto súvislosti poukazyvala na použitie historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Z. z. z rozsudku NS SR vo veci 7Cdo/128/2016, ďalej vo vzťahu k novele zákona č. 129/2010 Z. z. vykonanej zákonom č. 279/2017 Z. z. a účinnej od 01.05.2018 na to, že do nadobudnutia uvedenej účinnosti tejto zmeny zákona nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľiť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by: 1.odporoval zákazu eurokonformného výkladu contra legem, 2.odporoval by princípu právnej istoty, 3.nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine. Uviedla, že súdaná vec sa však týka skutkového a právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 279/2017 Z.z. 25. Až rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia vs. Klára Bíroová dňa 09.11.2016 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovovali povinnosť zahrnúť do zmluvy aj iné náležitosti než vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Tento zámer zákonodarca náležite realizoval až novelou účinnou od 01.05.2018, kedy zosúladiť text vnútroštátnej normy so Smernicou. Do uvedeného obdobia teda/ale nie je možné hovoriť o riadnej transpozícii Smernice a relevantnej zmene vnútroštátnej normy. Podľa žalovanej podstatným nie je neúspešný zámer zákonodarcu transponovať smernicu do právneho poriadku, ale práve a len reálny výsledok legislatívneho postupu zákonodarcu, ktorý až do kvalifikovanej zmeny právneho poriadku účinnej od 01.05.2018 nastavil vyššiu miery ochrany spotrebiteľa než Smernica. Nadväzne, pri ustálenom východisku o chybnej transpozícii Smernice do právneho poriadku SR sú zásadnou skutočnosťou limity eurokonformného výkladu, ktorý (ako dokonca poukázal aj samotný Najvyšší súd v bode 24 odôvodnenia uznesenia sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018) výklad nie je absolútny a nemôže predovšetkým nahradiť znenie zákona. Táto metóda výkladu súvisí s nepriamym účinkom smerníc, ktorý (účinnok) zakladá povinnosť vnútroštátnych súdov usilovať sa vykladať transponované normy tak, aby sa dosiahol cieľ sledovaný smernicou. Naznačené limity tohto výkladu spočívajú (okrem iného) v tom, že (takýmto výkladom) nesmú byť porušené všeobecné právne zásady, najmä zásada právnej istoty, preto eurokonformný výklad nemôže byť contra legem, ďalej že vnútroštátne právo má byť posúdené ako celok, tiež že vnútroštátne ustanovenia môžu byť vykladané len za použitia vnútroštátnym právnym poriadkom akceptovaných výkladových metód. Podľa žalovanej princípu právnej istoty korešponduje len rovnaký výklad rovnakých „slov zákona“ a nesprávna transpozícia smernice EÚ nemôže byť odstraňovaná výkladom contra legem (čo si uvedomil aj zákonodarca, keď pristúpil od 01.05.2018 k jednoznačnej zmene formulácie textu spornej právnej normy), a teda eurokonformným výkladom nie je možné preklenúť nutnosť legislatívnej zmeny, a to nielen vo vzťahu k jazykovému zneniu zákona, ale aj k jeho účelu. V tejto súvislosti poukázala aj na prejudiciálnu otázku, ktorú uznesením č.k. 20Co/22/2019 zo dňa 12.06.2019, položil Súdny dvor EÚ Krajský súd v Prešove.

6. Napokon žalovaná v uvedenom vyjadrení namietala aj to, že v zmluve nie je správne uvedená RPMN, nakoľko žalobca ako veriteľ uviedol jej výšku 32 %, pričom podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MS SR pri zadaní parametrov predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, vychádza hodnota RPMN vo výške 31,50 %. Je teda zrejme, že v texte predmetnej zmluvy nie je správne uvedená RPMN. Už takéto samotné určenie RPMN žalovaná považuje za obchádzanie zákonnej úpravy, konkrétne § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (17.02.2014).

7. Tiež namietla, že predmetná zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplňujúcimi údajmi, z ktorých by bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C - 448/17 - HOOS c/a Danko zo dňa 20.9.2018, z ktorého aj citovala.

8. Žalobca, resp. nový žalobca (po tom čo súd pripustil zmenu na strane žalobcu) v písomnej replike doručenej súdu dňa 16.04.2021 uviedol, že predmetná zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6171885 neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR.

9. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením mesiac+rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „02/2019“ je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Tiež odkázal na vyhlášku MFSR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne na prílohu v časti vysvetliviek 2C, z ktorej citoval. Poukázal na to, že splatnosť jednotlivých úverových splátok bola v zmysle čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej úverovej splátky bola dohodnutá k 20.03.2014, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.02.2019. Žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 02/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do februára 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 12Co/284/2017 a Uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 16Co/55/2019, z ktorého aj citoval.

10. Ďalej poukázal na to, že v prejudiciálnej otázke k článku 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 a výkladu pojmu ‚frekvencia splátok‘ Súdny dvor EÚ rozhodol, že cieľ vyššie uvedeného ustanovenia je splnený, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

11. Ďalej poukázal na to, že rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C-42/2015, z ktorého citoval a z ktorého vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, pričom tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

12. Poukázal na to, že Súdny dvor EÚ vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t.j. na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov, podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle Smernice 2008/48/ES a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z rozhodnutia Súdneho

dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky Právny predchodca žalobcu neporušil žiadne povinnosti, preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. V tejto súvislosti odkázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 16Co/55/2019 ako aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 pod sp. zn. 3 Cdo 146/2017 a Uznesenie zo dňa 30.07.2019 pod sp. zn. 6 Cdo 113/2018.

13. K ročnej úrokovej miere nákladov žalobca v replike uviedol, že je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.500,00 EUR, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 77,97 EUR. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32,00 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 4.678,20 EUR. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 EUR do 6.500,00 EUR vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 predstavovala 20,54 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, žalobca zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarcu považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Aplikácia ust. § 39 OZ tak nie je namieste, nakoľko dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 17,49 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 20,54 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach 11Co/167/2019 - 236 zo dňa 04.06.2019 (bod 10 a 14 odôvodnenia), na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/376/2018 - 162 zo dňa 07.11.2019 (bod 17 a 18 odôvodnenia), na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.01.2018 a na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017-142 zo dňa 30.11.2017.

14. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej žalobca v replike poukázal na to skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, a taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu v sume X.XXX,XX,-Z. a uvedenú skutočnosť preveril právny predchodca žalobcu aj výpisom zo Sociálnej poisťovne. Žalovaná žiadne ďalšie údaje ani o prípadných platných záväzkoch neposkytla. Povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 1.4.2015. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaná viac ako tri roky riadne hradila predpísané splátky z čoho je zrejmé, že výška splátky bola pre žalovanú únosná vzhľadom k jej príjmu. Právny predchodca žalobcu a ani samotný žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohli mať vedomosť. Žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak z jej strany nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca žalobcu posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania.

15. Súd uznesením sp.zn. 16Csp/118/2020-108 zo dňa 11.05.2021 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu v lehote 10 dní na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti na základe čoho žalobca, resp. jeho právny predchodca určil v Zmluve o poskytnutí pôžičky priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov uvedenú hodnotou 20,54 % p.a., z akých vstupných údajov a akým postupom žalobca, resp. jeho právny predchodca určil hodnotu RPMN uvedenú v zmluve údajom 32 %, ako si žalobca splnil povinnosti vymedzené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v čase ním vykonaného zosplatnenia úveru a akým spôsobom si žalobca (resp. jeho právny predchodca) riadne splnil svoju povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytnutí pôžičky.

16. Žalobca v reakcii na vyššie uvedenú výzvu písomným podaním doručeným súdu dňa 02.06.2021 uviedol, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z parametrov zadaných samotnou žalovanou. Žalovaná požiadala o výšku pôžičky v sume 2.500,00 EUR, ktorú prejavila záujem vrátiť v časovom rozmedzí 60 mesiacov, čo je 5 rokov splácania. Vzorec pre výpočet RPMN je v čl. 7 uvedený v zmluvných podmienkach predloženej úverovej zmluvy, pričom súdu predložil aj výpočet RPMN pre konkrétny úver po dosadení veličín do internetovej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke <<https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>>.

17. Pokiaľ ide o priemernú hodnotu RPMN tá bola stanovená Národnou bankou Slovenska v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejnených naposledy pre uzavretím úverovej zmluvy so žalovanou.

18. Pokiaľ ide o zosplatnenie úveru citujúc § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a čl. 8 bod 8.4 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke poukázal na to, že žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 09/2017, bola právnym predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná v lehote na prebratie neprevzala. Nakoľko zo strany žalovanej neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.01.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 24.01.2018, doručenkou preto žalobca nedisponuje. Nedoručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru však zo spisu nevyplýva a žalovaná nerozporuje doručenie tejto listiny, preto sa táto skutočnosť považuje žalobca za nespornú v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. Je tiež toho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovanej bolo takéto upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ preukázateľne zo strany veriteľa doručované. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovanej s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 8.4 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Zároveň sa žalovaná mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby.

19. K skúmaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver právnym predchodcom žalobcu pred uzatvorením úverovej zmluvy uviedol, že jeho právny riadne skúmal príjem žalovanej a táto preukázala výšku mesačného príjmu v sume X.XXX,XX Z.. Uvedené žalovaná potvrdila svojim podpisom na zmluve o úvere. Zároveň preukázala výšku svojich mesačných výdavkov. Výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovanej v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností žalovanou vyplývajúcich z úverovej zmluvy vzhľadom na dohodnutú výšku mesačnej splátky.

20. Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.06.2021 na margo tvrdenia o správnej aplikácii ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ zo strany právneho predchodcu žalobcu uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by jej listiny ako predžalobná upomienka zo dňa 25.11.2017 alebo oznámenie

o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, boli niekedy doručované. Z obsahu spisu, ktorým žalovaná disponuje nevyplýva žiaden dôkaz o doručení uvedených listín a samotná listina v spise nepreukazuje aj jej platné a účinné doručenie žalovanej. Preto s poukazom na absenciu dôkazov o doručení zosplatnenia úveru, namieta žalovaná aj aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu, resp. keďže nedošlo k zosplatneniu úveru, nemohla byť ani platne postúpená pohľadávka zo strany banky na súčasného žalobcu, ktorý bankou nie je podľa zákona o bankách v kontexte s rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít.

21. Pokiaľ ide o overenie bonity žalovaná zotrvala na tom, že od nej žiadne potvrdenia požadované neboli, jej priemerný mesačný príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa tvorila mzda vo výške XXX,XX €. a teda Sociálna poisťovňa ani nemohla vydať potvrdenie o inej výške mzdy. Žalobca od žalovanej nepožadoval ani uvedenie výšky mesačných nákladov na domácnosť, počet vyživovaných osôb, rodinnom stave, nepožadoval uvedenie výšky splátok iných úverov, či existenciu iných úverov, napriek svojej zákonnej povinnosti podľa ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie uvedeného vyplýva podľa žalovanej hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa ust. § 11 ods. 2 zákona. Právny predchodca žalobcu vôbec nezisťoval príjem žalovanej, vôbec nezisťoval informácie z úverového registra, taktiež nezisťoval výdavky žalovanej, príjmy žalovanej, rodinný stav, počet vyživovaných osôb. Jediným správnym právnym záverom vo vzťahu k nekonaniu veriteľa pred uzatvorením zmluvy o úvere je podľa žalovanej vyhodnotenie poskytnutého úveru ako úveru bez poplatkov a úrokov. Nakoľko žalovaná plnila žalobcovi nad poskytnutú istinu, navrhuje žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať jej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

22. Písomným podaním doručeným súdu dňa 08.03.2021, žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu - žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou J. B. B..T.Y., B. B. V. XX, A., J.: XX XXX XXX (ďalej len "spoločnosť J. B.") ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania postúpená spoločnosti J. B.. Spoločnosť J. B. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu žalobca priložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24. februára 2021 adresované žalovanej.

23. Tunajší súd uznesením sp.zn. 16Csp/118/2020-74 zo dňa 22.03.2021 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca M. Ú. A., P.B., B. B. V. N. X, A., J.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil J. B. B..T.Y., J.: XX XXX XXX, V. XX, A.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2021.

24. Žalobca a jeho právny zástupca, žalovaná a ani jej právny zástupca sa pojednávajú, na ktorom bol vyhlásený rozsudok nezúčastnili, súd preto konal a rozhodol bez ich účasti.

25. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s Notárskou zápisnicou sp.zn. N. XXXX/XXXX, N. XXXX/XXXX, N. XXXX/XXXX a prílohou 1 Projektu rozdelenia- Opis rozdelenia majetku, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014, s formulárom „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ podpísaným žalovanou dňa 17.02.2014, s formulárom „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ podpísaným žalovanou dňa 17.02.2014, s prípisom spoločnosti E. H. S. zo dňa 25.11.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ a vrátenou poštovou zásielkou č. RE342762797SK k nemu, s prípisom spoločnosti pôvodného žalobcu (všeobecnej úverovej banky, a.s.) zo dňa 24.01.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s Prehľadom splátok a úhrad vedeným na žalovaného pod VS : 6171885, s výpisom z účtu žalovanej vedeným vo M. Banke za mesiac január 2014 predloženým žalobcom, s potvrdením o výške príjmu zamestnanca - žalovanej za obdobie november 2013 až február 2014 vrátane, s Úverovou zmluvou č. 4302092850 uzavretou medzi S. E. B., P.B.. a žalovanou dňa 25.02.2013, so Žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel - zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty M., a.s. uzavretej medzi M., a.s. a žalovanou dňa 26.09.2012 predloženými žalovanou, s Oznámením o postúpení pohľadávky z 24.02.2021, s Prílohou č. 1 a 3 k Rámцovej zmluve o postúpení pohľadávok, so žiadosťou o postúpenie a prevod z 18.02.2021, s Dodatkom č. 4 k Rámцovej zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a to s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o

priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 4. štvrtrok roku 2013 so stavom platným k 31.12.2013 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, s Priemernými úrokovými mierami z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) zverejnených na stránke (webovom sídle) Národnej banky Slovenska za rok 2013 a 2014, s výstupom z registra veriteľov vedeného Národnou bankou Slovenska, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

26. Z listinných dôkazov vyplynulo, že dňa 17.02.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu-spoločnosťou E. H. S., P.B.. (ďalej len ako „právny predchodca žalobcu“) a žalovanou uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158.

27. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že predchodca žalobcu poskytol žalovanej uvedenú pôžičku ako bezúčelový spotrebiteľský úver s celkovou výškou a menou úveru 2.500,-- EUR, kedy celkové náklady žalovanej ako spotrebiteľa podľa tejto zmluvy mali predstavovať sumu 2.178,20 EUR a celková čiastka úveru (pôžičky) sumu 4.678,20 EUR. Malo ísť o nepoistený úver. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu 77,97 EUR, pričom žalovaná mala podľa uvedenej zmluvy splatiť celkovo 60 splátok.

28. V zmluve bol ďalej uvedený údaj RPMN stanovený hodnotou 32,00 %, ďalej fixná ročná úroková sadzba vo výške 32,00 % a tiež v nej bola uvedená priemerná hodnota RPMN stanovená hodnotou 20,54 %.

29. Zo Zmluvy ďalej vyplynulo, že prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a ďalšie splátky mali byť splatné vždy do 20-tého dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. (čl. VIII odsek 6 bod 6.3 zmluvy). Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 02/2019, čo podľa vysvetlivky v zátvorke predstavovalo mesiac/rok.

30. Zo zmluvy z jej článku II tiež vyplynulo, že v rámci zisťovania údajov o žalovanej a jej finančnej situácii bolo zaznamenané, že táto bola zamestnaná v F. F. s výškou priemerného mesačného príjmu X.XXX,--Z..

31. Zo zmluvy tiež vyplynulo, že podľa jej článku VIII. „Zmluvné podmienky“, odseku 3 „Podmienky poskytnutia a čerpania pôžičky“, bodu 3.2 odkladacou podmienkou čerpania pôžičky bolo doloženie kópie občianskeho preukazu žalovanej, doloženie výpisu z účtu žalovanej ako klienta vedeného v peňažnom ústave za posledný mesiac, resp. v prípade že na takomto výpise nie je uvedený príjem žalovanej doloženie potvrdenia zamestnávateľa o príjme, alebo potvrdenia o výške poberaného dôchodku, prípadne iného potvrdenia.

32. Žalobca dokladoval, že mu bol predložený výpis z účtu žalovanej vedeného vo M. Banke za mesiac január 2014, v ktorom je uvádzaná kreditná položka dňa 07.01.2014 vo výške XXX,XX EUR od F. F. bez bližšej špecifikácie čo znamená a tiež položka zo dňa 09.01.2014 od toho istého subjektu v sume XXX,XX EUR identifikovaná ako „vecné výdavky“.

33. Podľa potvrdenia o výške príjmu zamestnanca - žalovanej za obdobie november 2013 až február 2014 vrátane predloženého žalovanou táto v uvedenom období dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške XXX,XX EUR.

34. Zároveň tiež z dokladov predložených žalovanou vyplynulo, že táto dňa 25.02.2013 uzavrela Úverovú zmluvu č. 4302092850 s S. E. B., P.B., na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.800,--EUR, ktorý mala splácať 84 mesačnými splátkami po 95,16 EUR a dňa 26.09.2012 uzavrela s M., a.s. Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty M., a.s. (Žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel) podľa ktorej jej mal byť predschránený úver vo výške 1500,--EUR, ktorý mala splácať mesačnými splátkami po 50,--EUR. Podľa žalobcom predloženého výpisu z účtu žalovanej vedeného vo M. Banke táto vykazovala k 07.01.2014 debetný zostatok mínus X.XXX,XX Z..

35. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu žalovanej sumu úveru vyplatil v plnej výške 2.500,-- EUR.

36. Podľa Prehľadu splátok a úhrad žalovanej č. 6171885 na uvedený úverový vzťah, žalovaná spolu uhradila sumu 3.274,74 EUR, pričom táto uvedená celá suma bola žalovanou uhradená už ku dňu 19.01.2018 a pozostávala z 37 splátok po 77,97 EUR a jednej splátky v sume 155,94 EUR (dňa 18.01.20217) a jednej v sume 234,01 EUR dňa 13.06.2017.

37. Z uvedeného Prehľadu splátok a úhrad tiež vyplynulo, že sa žalovaná dostala do omeškania pred dátumom 19.01.2018, ku ktorému mal podľa tvrdení žalobcu jeho právny predchodca vyhlásiť okamžitú splatnosť celého úveru so splátkami za mesiace september 2017 (splátka splatná 20.09.2017), október 2017 (splátka splatná 20.10.2017), november 2017 (splátka splatná 20.11.2017) a december 2017 (splátka splatná 20.12.2017).

38. Podľa článku VIII „Zmluvné podmienky“ , odsek 8 , podbod 8.2 predmetnej zmluvy bol právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade ak žalovaná ako klient bola v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a právny predchodca žalobcu upozornil na uplatnenie tohto práva žalovanú 15 dní vopred.

39. Prípisom zo dňa 25.11.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ adresovaným žalovanej právny predchodca žalobcu mal upozorniť žalovanú na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 233,91 EUR, ktorý mal žiadať uhradiť bezodkladne na účet uvedený v predmetnom prípise a zároveň ju mal upozorniť na to, že ak do 05.01.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Uvedený prípis vedený ako poštová zásielka č. RE342762797SK sa právnenmu predchodcovi žalobcu vrátil ako nedoručená zásielka dňa 19.12.2017 s poznámkou „ zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Z obsahu uvedenej zásielky tiež vyplynulo, že táto zásielka bola u tohto poštového prepravcu uložená dňa 04.12.2017.

40. Prípisom zo dňa 24.01.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ adresovaným žalovanej právny predchodca žalobcu /už pôvodný žalobca M. Ú. A., P.B./ tejto mal oznámiť, že jej dlh z vyššie uvedenej predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň jej mal oznámiť, že jej dlžná čiastka po tomto zosplatení k uvedenému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 1.255,40 EUR, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do úplného zaplatenia istiny. Zároveň ju mal vyzvať uhradiť celkový dlh na jeho účet uvedený v tomto prípise.

41. Žalobca nepreukázal, kedy bol uvedený prípis daný na poštovú prepravu a ani kedy bol uvedený prípis žalovanej doručený.

42. Podľa článku VIII „Zmluvné podmienky“, bod 12 podbod 12.2 predmetnej zmluvy spoločnosť (právny predchodca žalobcu) doručuje písomnosti na adresu klienta (žalovanej) uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo inú adresu písomne oznámenú klientom (žalovanou) spoločnosti (právnenmu predchodcovi žalobcu) najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou (právny predchodcom žalobcu). Oznámenia zasielané klientovi (žalovanému) do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou (právny predchodcom žalobcu) na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti (právnenmu predchodcovi žalobcu) ako nedoručené, a to aj v prípade , že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom , keď bola písomnosť daná podľa údajov spoločnosti daná na prepravu.

43. Podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu hodnota RPMN pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014, a síce „dátum pôžičky“ : 17.02.2014, „výška pôžičky“ : 2.500,-- EUR, „Periodicita splátok“ : mesačne, „Počet splátok“ : 60, „Deň splátky“ : 20-tý deň, „Dátum prvej splátky“ : 20.03.2014 a "Dodatočnom náklade " 0,--EUR pri zohľadnení splátky 77,97 EUR predstavuje hodnotu 31,90 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 4.678,20 EUR. Hodnota RPMN takto vypočítaná neprekračuje hodnotu RPMN uvedenú v zmluve.

44. Podľa článku VIII „Zmluvné podmienky“ , odsek 6 predmetnej zmluvy označeného ako „RPMN“ sa ako vstupný údaj pre výpočet tohto parametra zmluvy berie výška splátky bez poistenia. Samotný výpočet hodnoty RPMN so zadáním konkrétnych (číselných) vstupných predpokladov použitých na výpočet konkrétnej hodnoty RPMN je uvedený vo formulári „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, ako aj vo formulári „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“, ktoré oba boli podpísané žalovanou dňa 17.02.2014.

45. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 4. štvrťrok roku 2013 so stavom platným k 31.12.2013 bola 20,54 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.01.2014. Uvedená hodnota zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere (Zmluve o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014.

46. Podľa Priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) zverejnených na stránke (webovom sídle) Národnej banky Slovenska za rok 2014 a to mesiac február 2014, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 1291158 pre „spotrebiteľské a ostatné úvery“ na obdobie od 1 do 5 rokov pre „Nové obchody“ dosahovala táto úroková miera hodnotu 11,16 % p.a. a pre tzv. „ Stav úverov“ hodnotu 12,79 % p.a., V období za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 1291158, teda za mesiac október 2013 pre „spotrebiteľské a ostatné úvery“ na obdobie od 1 do 5 rokov dosahovala táto úroková miera pre „Nové obchody“ hodnotu 11,49 % p.a. a pre tzv. „Stav úverov“ hodnotu 12,96 % p.a..

47. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu , t.j. obchodnej spoločnosti E. H. S., P.B.. sa na základe Projektu rozdelenia zlúčením spísaného vo forme Notárskej zápisnice sp.zn. N. XXXX/XXXX, N. XXXXX/XXXX, N. XXXXX/XXXX v spojení s prílohou 1 Projektu rozdelenia- Opisom rozdelenia majetku stal pôvodný žalobca v tomto spore, teda M. Ú. A., P.B.., B. B. V. N. X, A., J.: XX XXX XXX.

48. Právny predchodca žalobcu (E. H. S., P.B..) bol podľa registra veriteľov vedeného Národnou bankou Slovenska v období od 28.08.2015 do 01.01.2018, kedy bol zrušený, veriteľom s udeleným povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a (§ 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.).

49. Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2021 pôvodný žalobca- M. Ú. A., P.B.., B. B. V. N. X, A., J.: XX XXX XXX oznámil žalovanej skutočnosť, že jeho pohľadávka voči tejto žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporu bola postúpená na obchodnú spoločnosť J. B. B..T..Y.., J.: XX XXX XXX, V. XX, A. , t.j. terajšieho žalobcu.

50. Uznesením sp.zn. 16Csp/118/2020-74 zo dňa 22.03.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2021 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca M. Ú. A., P.B.., B. B.F. V. N. X, A., J.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil J. B. B..T..Y.., J.: XX XXX XXX, V. XX, A., t.j. terajší žalobca.

51. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

52. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To

neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

53. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

54. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

55. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

56. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

57. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

58. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, odchýlné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

59. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

60. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

61. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

62. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

63. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

64. Podľa § 7 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

65. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

66. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a.) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

67. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č.

1291158, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

68. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

69. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

70. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

71. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

72. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

73. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

74. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č.

1291158, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

75. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

76. Podľa §10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

77. Podľa §10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

78. Podľa §10d ods. 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

79. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

80. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

81. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

82. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

83. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

84. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

85. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

86. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

87. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z. , ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak.

88. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

89. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

90. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, 21a) upravujúcich konkurzné konanie, 22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

91. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu , kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.8).

92. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „ zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu vyhotovenia Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2021, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na

bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

93. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

94. Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014, nie je zrejmé, aby žalovaná pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalovanej. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

95. Žalovaná namietala vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.06.2021 v súvislosti s podľa ňou absenciou dôkazov o doručení zosplatnenia úveru a teda v dôsledku toho v súvislosti s nedodržaním ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko podľa nej nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu, resp. keďže nedošlo k zosplatneniu úveru, nemohla byť ani platne postúpená pohľadávka zo strany banky na súčasného žalobcu, ktorý bankou nie je podľa zákona o bankách.

96. Súd sa s touto námietkou žalovanej nestotožnil. Predovšetkým pôvodný zmluvný záväzok so žalovanou uzatváral nebankový subjekt - E. H. S., P.B., takže na neho sa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemohli vzťahovať. Na uvedenom závere nemenila nič ani tá skutočnosť, že následne táto pohľadávka v dôsledku zániku tohto pôvodného subjektu zlúčením prešla do majetku pôvodného žalobcu - M. Ú. A., a.s., teda banky v zmysle uvedeného zákona, nakoľko sa charakter uvedenej pohľadávky ako pohľadávky poskytnutej žalovanej nebankovým subjektom nemenil.

97. Súd tak mohol posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky len skrz § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. . V tomto smere však nemal spochybnenú skutočnosť, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej bola pôvodným žalobcom - M.Y. Ú.Y. A.Y., P.B., (ako právnym nástupcom

predchádzajúceho nebankového subjektu - obchodnej spoločnosti E. H. S., P.B.) na súčasného žalobcu platne postúpená, keďže toto postúpenie preukázal Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2021, ktoré bolo žalovanej doručené najneskoršie spoločne zároveň aj s uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 16Csp/118/2020-74 zo dňa 22.03.2021, ktorým tento pripustil zmenu vyššie uvedených subjektov na strane žalobcu.

98. K predmetnému postúpeniu tejto pohľadávky berúc do úvahy ako dátum vyhotovenia tohto Oznámenia o postúpení pohľadávky , tak aj dátum Žiadosti o postúpenie a prevod (deň 18.02.2021), ktorá vychádzala z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzatvorenej medzi E. H. S., P.B. a M. Ú. A., P.B., ktorá bola podkladom pre toto postúpenie, došlo po uplynutí termínu konečnej splatnosti predmetného úveru (deň 20.02.2019), teda fakticky po zročnosti všetkých splátok predmetného úveru, a to či už pri posúdení uvedeného úveru ako bezúročného a bez poplatkov (v takomto prípade úver mal byť ak by aj nebol platne predčasne zosplatnený zaplatený v poradí 33 splátkou, ktorá bola splatná dňa 20.11.2016), tak aj v prípade ak by týmto sankčným postihom uvedený úver netrpel (v takomto prípade by mal byť splatený 60. mesačnou splátkou splatnou dňa 20.09.2019).

99. Tým teda ale bola naplnená požiadavka vyššie citovaného ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 v znení platnom a účinnom ku dňu vypracovania uvedeného Oznámenia o postúpení pohľadávky, a síce , že k postúpeniu došlo až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd teda konštatoval, že predmetné postúpenie pohľadávky bolo platné a tým bola daná aj aktívna vecná legitímácia súčasného žalobcu na vedenie tohto sporového konania.

100. Súd sa tiež nestotožnil s námietkou žalovanej, že v dôsledku absencie rozčlenenia výšky, počtu a termínov splátok na časť zodpovedajúcu istine, úrokom a iným poplatkom došlo k porušeniu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, v dôsledku čoho by mal byť predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

101. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, ktorý sa uvedenou otázkou zaoberal ako právnou otázkou, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (porovnaj bod 11 , 13 a 18 uvedeného uznesenia). V nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016, vo veci Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Bírovová, sp.zn. C-42/2015(porovnaj bod 17 uvedeného uznesenia) zaujal stanovisko , že od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/(teraz písm. l/ - poznámka súdu) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. (porovnaj bod 24 uvedeného uznesenia).

102. Ako uvádza Najvyšší súd v uvedenom uznesení „ ...z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ (teraz písm. l/ - poznámka súdu) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.“ (porovnaj bod 25 uvedeného uznesenia).

103. Obdobný záver Najvyšší súd zaujal aj v ďalšom svojom uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, na ktoré vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018 vo svojom odôvodnení aj odkazovalo, a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018.

104. Je nepochybné, že Najvyšší súd SR predstavuje najvyššiu súdnu autoritu na území Slovenskej republiky, a jeho vyššie uvedený právny názor v danej otázke povinnosti členenia, resp. nečlenenia splátok úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak predstavuje ustálenú rozhodovaciu prax tejto autority, od odklonenia sa ktorej súd nevidí dôvod.

105. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že za ustálenú rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba považovať okrem iného aj rozhodnutia Najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali. (porovnaj bod 12 odôvodnenia Uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017 zo dňa 30.05.2018 publikované pod poradovým číslom 31 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2019).

106. V tejto súvislosti tiež súd odkazuje aj na samotný rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016, vo veci Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Bíroová, sp.zn. C-42/2015 (ďalej len ako „rozsudok C-42/15“), a to jeho výrok č. 3 , podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 ((z ktorého sa vyvodzuje znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z. - poznámka súdu) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

107. Pokiaľ v tejto súvislosti žalovaná namietala , že eurokonformný výklad nie je absolútny a nemôže predovšetkým nahradiť znenie zákona, a že táto metóda výkladu síce súvisí s nepriamym účinkom smerníc, ktorý (účink) zakladá povinnosť vnútroštátnych súdov usilovať sa vykladať transponované normy tak, aby sa dosiahol cieľ sledovaný smernicou, avšak naznačené limity tohto výkladu spočívajú (okrem iného) v tom, že (takýmto výkladom) nesmú byť porušené všeobecné právne zásady, najmä zásada právnej istoty, preto eurokonformný výklad nemôže byť contra legem, ďalej že vnútroštátne právo má byť posúdené ako celok, tiež že vnútroštátne ustanovenia môžu byť vykladané len za použitia vnútroštátnym právnym poriadkom akceptovaných výkladových metód, súd k týmto jej argumentom dáva do pozornosti závery Súdneho dvora, podľa ktorých sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra). (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14, resp. bod 41 rozsudku C-679/18).

108. Vnútroštátne súdy, vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 56 a citovanú judikatúru).(porovnaj bod 43 rozsudku C-679/18).

109. Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd nemôže vo veci samej platne zastávať názor, že sa nachádza v situácii, keď nemôže predmetné vnútroštátne ustanovenia vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že české súdy /rozumej súdy členského štátu - poznámka tunajšieho súdu/ vykladali tieto ustanovenia v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha zabezpečiť plný účinok smernice 2008/48 a v prípade potreby neuplatniť z vlastnej iniciatívy výklad používaný českými súdmi/ rozumej súdmi členského štátu - poznámka tunajšieho súdu/, pokiaľ tento výklad nie je zlučiteľný s právom Únie (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru). (porovnaj bod 44 rozsudku C-679/18).

110. Pokiaľ žalovaná namietala, že uvedená sporová (súdená) vec sa týka skutkového a právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 279/2017 Z.z. a teda aj pred samotným rozsudkom C-42/15, a teda že sa na daný prípad nevzťahuje, tu súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ (prvá komora) z 22. apríla 2021 vo veci LH proti Profi Credit Slovakia s. r. o., sp.zn. C-485/19 (ďalej len ako „rozsudok C-485/19“), podľa výroku č. 2 ktorého Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý.

111. Inými slovami vyššie uvedené výkladové pravidlo pre § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z. o neexistencii povinnosti žalobcu členiť v zmluve jednotlivé splátky na časť zodpovedajúcu istine, úrokom a iným poplatkom je potrebné aplikovať aj na daný sporový prípad, aj keď samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorou bol predmetný úver žalovanej poskytnutý, bola uzavretá ešte pre rozhodnutím Súdneho dvora v spore C42/15.

112. Súd sa taktiež nestotožnil s námietkou žalovanej o tom, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvedený v predmetnej zmluve spôsobom „02/2019“ je neurčitý. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že splnenie zákonnej požiadavky uvedením mesiac+rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „02/2019“ je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi, nakoľko v spojení s článkom VIII ods. 6 , bodmi 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy je možné bez akýchkoľvek komplikácií dospieť k záveru , že konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 20.02.2019.

113. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15 , a to jeho výrok č. 2, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

114. Pokiaľ žalovaná namietala aj to, že v zmluve nie je správne uvedená RPMN, nakoľko žalobca ako veriteľ uviedol jej výšku 32 %, pričom podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MS SR pri zadaní parametrov predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, vychádza hodnota RPMN vo výške 31,50 %, súd poznamenáva, že táto žalovanou uvádzaná hodnota, ale i hodnota , ktorú súd pri zadaní parametrov danej zmluvy zistil z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu (hodnota 31,90 %) síce nekorešponduje s hodnotou uvedenou v predmetnej zmluve, avšak tieto uvádzané hodnoty neprekračujú hodnotu RPMN uvedenú v zmluve, a teda hodnota RPMN uvedená v zmluve nie je v neprospech spotrebiteľa, keďže podľa tejto zmluvnej hodnoty je úver ešte menej výhodný pre žalovanú než podľa vyššie uvedených výpočtov by mal byť. Pritom relevantné právne následky v podobe sankčného postihu predmetného úveru (t.j. jeho bezúčnosť a bezpoplatkovosť) podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. môže spôsobovať len taká hodnota RPMN uvedená v zmluve, ktorá je uvedená v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, čo nie je tento prípad. Preto súd uvedenú námietku žalovanej nepovažoval za relevantnú pre toto sporové konanie.

115. Rovnako tak námietka žalovanej, že predmetná zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplňujúcimi údajmi, z ktorých by bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť, súd nepovažoval za relevantnú , nakoľko uvedené skutočnosti , teda ako vzorec, tak aj samotné konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN, boli obsiahnuté vo formulári „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, ako aj vo formulári „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“, ktoré oba boli podpísané žalovanou dňa 17.02.2014, a s ktorými sa tak žalovaná preukázateľne oboznámila. Pričom z hľadiska začíslovania strán týchto dokumentov (formulár „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ - strany 5/9 až 6/9 , resp. formulár „ Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ - strana 9/9) , je zrejmé, že tvorili súčasť samotnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere(Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 zo dňa 17.02.2014 (tá má uvádzané strany 1/9 až 4/9).

116. Súd sa však stotožnil s námietkou žalovanej, že žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ konal v rozpore s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 2129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru, pričom podľa názoru súdu sa dopustil hrubého porušenia tejto jeho povinnosti uloženej mu uvedeným ustanovením, čo v konečnom dôsledku v súlade s § 11 ods. 2 cit. Zákona viedlo k tomu, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúčnosť a bez poplatkov.

117. Podľa § 11 ods. 2 tretia veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, za hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie

schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa.

118. V danom sporovom prípade nie je zrejmé z akých výdavkov žalovanej ako spotrebiteľa právny predchodca žalobcu posudzoval jej úverovú bonitu. Zákon v tomto smere striktné uvádza, že sa posudzuje schopnosti splácať úver ako z údajov o príjmoch, tak aj z údajov o výdavkoch a v neposlednom rade aj z údajov o rodinnom stave spotrebiteľa, a nie teda výlučne len z údajov o príjmoch, tak ako to podľa písomných vyjadrení žalobcu mal vykonať jeho právny predchodca.

119. Žalobca vo svojej replike uviedol, že žalovaná z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu v sume X.XXX,XX,-Z. a žiadne ďalšie údaje ani o prípadných platných záväzkoch neposkytla. Nie je však zrejmé ako ich mala právny predchodcovi poskytnúť, keďže informácie o finančnej situácii žalovanej ako klienta sa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí pôžičky) č. 1291158 uvádzali v jej článku II, v ktorom ale nebola uvádzaná žiadna kolónka, v ktorej by sa tieto údaje o záväzkoch, resp. akýchkoľvek výdavkoch žalovanej mali premietnuť.

120. Nedá sa na jednej strane žalovanej vytýkať, že podľa tvrdení táto právny predchodcovi žiadne údaje o svojich prípadných platných záväzkoch, resp. o svojich výdavkoch neposkytla, a na strane druhej v rámci príslušných formulárových znení zmluvy o spotrebiteľskom úvere vypracovaných právnym predchodcom žalobcu takéto informácie preukázateľne ani od nej nevyžadoval.

121. Pokiaľ aj žalobca poukazuje na to, že mu žalovaná mala preukázať výšku jej mesačného príjmu v sume X.XXX,- Z. pričom v tejto súvislosti súdu predkladal výpis z účtu žalovanej vedeného vo M. Banke za mesiac január 2014, nie je zrejmé ako pri hodnotení bonity žalovanej podľa uvedeného dokladu naložil s informáciou, že ku dňu 07.01.2014 bola žalovaná v debetnom zostatku mínus X.XXX,XX Z., čo svedčilo tomu, že ani žalobcom uvádzaný údajný príjem žalovanej nestačil na pokrytie dlhu žalovanej, ktorý mala na začiatku uvedeného mesiaca.

122. Podľa bodu 26 odôvodnenia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len ako „Smernica 2008/48/ES“), Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

123. Podľa článku 8 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

124. Súd v tejto súvislosti uvádza, že z článku 8 ods. 1 smernice 2008/48 vykladaného so zreteľom na jej odôvodnenie 28 vyplýva, že pred uzavretím zmluvy o úvere je veriteľ povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, pričom táto povinnosť môže zahŕňať nahliadnutie do príslušných databáz. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom uvedenej povinnosti je v súlade s odôvodnením 26 tejto smernice posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru. (Porovnaj bod 20 rozsudku Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci OPR-Finance s. r. o. proti GK sp.zn. C-679/18 / ďalej len ako „rozsudok C-679/18“; resp. bod 40 rozsudku Súdneho dvora EÚ (prvá komora) z 5. júna 2019 vo veci Michel Schyns proti Belfius Banque SA sp.zn. C-58/18 / ďalej len ako „rozsudok C-58/18“).

125. Vzhľadom na vyššie vytýkané nedostatky postupu právneho predchodcu žalobcu pri preverovaní úverovej bonity žalovanej rozhodne nie je možné konštatovať, že tento sa nedopustil poskytnutia nebonitného spotrebiteľského úveru.

126. Pochybnosti tiež vyvoláva tvrdenie žalobcu, že výška mesačného príjmu žalovanej v sume X.XXX,XX,-Z. bola aj preverená.

127. Z výpisu z účtu žalovanej vedeného vo M. A. za mesiac január 2014 výslovne totiž takýto príjem žalovanej nevyplýva. Je v ňom uvedená len kreditná položka dňa 07.01.2014 vo výške XXX,XX Z.R s informáciou že pochádza od F. F., t.j. od vtedajšieho zamestnávateľa žalovanej bez bližšej špecifikácie čo znamená, a potom je tam uvedená len položka zo dňa 09.01.2014 od toho istého subjektu v sume XXX,XX EUR, ktorá je však identifikovaná ako „vecné výdavky“.

128. Podľa tvrdenia žalobcu uvedenú skutočnosť mal preveriť jeho právny predchodca aj výpisom zo Sociálnej poisťovne, avšak uvedené tvrdenie žalobcu ničím nezdokladoval.

129. Pritom podľa vyššie uvedeného § 11 ods. 2 tretia veta zákona č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje alternatívne aj posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žeby takéto nahliadnutie do príslušnej databázy bol právny predchodca žalobcu vykonal v konaní nebolo preukázané. Sám pri tom uvádzal, že z jeho strany malo byť vykonané nahliadnutie do databázy Sociálnej poisťovne, ktoré však ako už súd poznamenal, ničím nezdokladoval.

130. Argument žalobcu, že povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 1.4.2015 je preto nenáležitý, nakoľko povinnosť nahliadnutia do existujúcich databáz tu bola už v čase poskytnutia predmetného úveru a to práve podľa § 11 ods. 2 tretia veta zákona č. 129/2010 Z.z..

131. Súd teda uzatvára, že právny predchodca žalobcu nepreukázal riadne posúdenie bonitnej schopnosti žalovanej v čase poskytnutia úveru v súlade s tým, čo mu predpisoval § 11 ods. 2 tretia veta zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho bolo potrebné uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

132. Keďže predmetný úver vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vo vzťahu k žalovanej mohol vzniknúť nárok len na vrátenie sumy 2.500,-- EUR ako sumy poskytnutého úveru. Ku dňu podania žaloby však táto suma bola zo strany žalovanej žalobcovi už uhradená, keďže podľa listinných dokladov k uvedenému dátumu mala na predmetnom úvere uhradenú sumu 3.274,74 EUR. Súd preto žalobu žalobcu čo do uplatnenej istiny v plnom rozsahu zamietol.

133. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplátenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

134. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 17.02.2014, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí pôžičky) č. 1291158, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

135. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

136. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

137. Úroky z omeškania si žalobca uplatňoval odo dňa 30.01.2018. K uvedenému dátumu mala žalovaná na predmetnom úvere podľa Prehľadu splátok a úhrad č. 6171885 uhradenú práve už vyššie uvedenú sumu 3.274,74 EUR, teda čiastku prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru, ktorá bola 2.500,--EUR a na ktorú mal žalobca inak nárok vo vzťahu k žalovanej. Keďže k uvedenému dátumu, od ktorého si žalobca uplatňoval úrok z omeškania mala žalovaná splatenú plnú čiastku istiny, na ktorú by inak mal žalobca nárok, nemohla sa žalovaná k uvedenému dátumu dostať do omeškania s plnením voči žalobcovi a preto od uvedeného dátumu žalobcovi nemohlo voči žalovanej vzniknúť ani žiaden nárok na úrok z omeškania. Súd preto žalobu aj čo do tohto uplatneného úroku z omeškania v plnom rozsahu zamietol.

138. Pokiaľ ide o predčasné zosplatnenie predmetného úveru, to už nebolo relevantné nakoľko k dátumu, ku ktorému malo k nemu dôjsť podľa tvrdenia žalobcu, zo strany žalovanej bola splatená celá suma poskytnutého úveru vo výške 2.500,--EUR a tak riešenie prípadnej otázky platnosti, resp. neplatnosti tohto predčasného zosplatnenia pre toto sporové konanie už nemalo žiaden právny význam, a to ani vo vzťahu posudzovania platnosti, resp. neplatnosti postúpenia pohľadávky v tomto spore na nového žalobcu tak ako to už súd vyššie uviedol, takže sa s touto otázkou súd už ďalej nevyšporadúval.

139. Podľa § 251 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

140. Podľa § 255 ods.1CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

141. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

142. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

143. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalovanej v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jej úspechu v tomto spore, teda v plnom rozsahu.

144. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

145. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.